

Častitljivo stara gnezdilnica za povodnega kosa

Daljnjega leta 1985 sem pod betonski most na Bresterniškem potoku, v kraju Šober na Kozjaku, namestil iz lesa izdelano gnezdilno nišo za povodnega kosa (*Cinclus cinclus*). Gnezdilnico sem namestil meseca marca in čez nekaj dni jo je povodni kos že našel ter imel v njej gnezdo, kasneje pa tudi mladiče. Od tega leta dalje v gnezdilni niši gnezdi vsako leto. Običajno ima dva zaroda na leto, prvega aprila in drugega junija. Gnezdilnica doslej še ni bila zamenjana z novo, torej služi namenu že vseh 31 let.

Franc Bračko, 28. maj 2015

Postovke spet gnezdijo

Začelo se je pred nekaj meseci z glasnim vrščanjem, ki je opozarjalo na vrnitev postovk (*Falco tinnunculus*) na njihovo gnezdišče v središču Ljubljane. Oddahnila sem si, saj skorajda nisem imela več upanja, da bodo še kdaj prišle. Sprva sem videvala le odrasle ptice, nato pa sem 16. junija opazila štiri operjene mladiče, ki so radovedno kukali iz line. Neverjetno, že več let zapored postovke gnezdijo na istem mestu, to je v lini na stavbi nasproti nas. Ko se je mladičem letalno perje dokončno razvilo, so se lotili praktičnega dela – letenja. Starši so jim zamahovanje s perutmi spodbudno "demonstrirali", mladiči pa so jih opazovali iz line. Sami so preleteli le nekaj metrov, vendar sem prepričana, da jim je kasneje uspelo kaj več, saj jih v začetku julija nisem več opazila. Najbrž so odleteli nekam drugam, kjer bodo prihodnje leto sami postali starši.

Uma Jordan Ferbežar, 28. julij 2015

»Naravovarstvena« parodija

Triglavski narodni park je gotovo najprimernejše mesto pri nas, kjer lahko okusimo pravo visokogorje. Ena izmed točk, kjer kar najhitreje pridemo do pravega visokogorja, je z gondolo povezana planina Vogel, kamor smo se odpravili avgusta letos. Ob dejstvu, da gre za smučišče, nas opustošenje, ki ga zavoljo adrenalinskega sproščanja in komercializacije tu srečamo pozimi in poleti, ne preseneti. A ko smo se odpravili po razritem terenu do Orlovih glav, smo naleteli na nenavadno absurden napis sredi razritega terena: "Prosimo, da ne hodite po travi." Na verjetno neavtohtono zasajeni trati, po kateri bodo pozimi spet vozile trume smučarjev in na kateri buldožeriranje zadnjih planik in encijanov ni kaka večja težava, je tak napis ironična naravovarstvena parodija, ki si jo kanijo privoščiti sredi našega edinega narodnega parka. Tudi naravovarstvo skozi različne oči je očitno videti različno!

Al Vrezec, avgust 2015

Napadeni pušpan so rešili vrabci

Naš pušpan so spomladi napadle gosenice tujerodne pušpanove večšče (*Cydalima perspectalis*) in nisem vedel, kaj naj naredim, da bi ga rešil. Čez nekaj dni sem opazoval, kako iz grma izletavajo domači vrabci (*Passer domesticus*). Nenadoma mi je padlo na pamet, da bi vrabce izkoristil za reševanje pušpana. Da bi jih čim dlje časa zadržal v grmu, sem jim na dveh mestih na tleh pod grmom nastavljal pšenico in sončnice. Po enem tednu je pušpan kar »cvetel« od vrabcev. Začel je zeleneti na več mestih in kazalo je, da se nam ga je skupaj z vrabci posrečilo rešiti, zato sem nehal nastavljal hrano k pušpanu. Čez poletje me nekaj tednov ni bilo doma in ko sem se vrnil, nisem mogel verjeti svojim očem. Od pušpana so ostale le gole veje. Ker mene in vrabcev ni bilo doma, so gosenice po mili volji »plesale« po pušpanu, kot pravi slovenski pregovor.

Aleksander Pritekelj, september 2015